

Zamyslenia k bolestnému ružencu – Kroscienko nad Dunajcem, 2017

Úvod

V roku stého výročia Fatimy a tridsiateho výročia smrti Božieho služobníka Františka Blachnického obetujeme nasledujúcu modlitbu bolestného ruženca za dielo Hnutia Svetlo-Život, Domácej cirkvi a Kruciaty oslobodenia človeka. V modlitbe sa duchovne spojme s trpiacim Ježišom a jeho i našou Matkou Máriou, ktorá stojí pod krížom svojho Syna a spolu s ním trpí a zdieľa jeho bolesť. Jej prítomnosť pod krížom nám pripomína, že postoj súcitu a láskavej spoluúčasti s biedou našich bratov a sestier je postojom našej nebeskej Matky. Otec Blachnický taktiež prijal do svojho života tento obetavý postoj Panny Márie a celým bytím sa angažoval za znovunavrátenie ľudskej dôstojnosti a skutočnej slobody pre tých, ktorí padli do duchovnej i morálnej tmy.

Aj nám zaznievajú slová otca Blachnického: *„Pod' a postav sa pod kríž spolu s Máriou. Vstúp do duchovného boja. Ide tu o život. Neboj sa!“* Aj mňa, aj teba pozýva k tomu, aby sme zo seba zhodili odev ľahostajnosti a obliekli si milosrdnú lásku, ktorá slúži, zápasí a najmä miluje.

Myslime v tejto modlitbe aj na celý slovenský národ a prosme milosrdného Boha o jeho duchovnú obnovu. Zverme Mu aj službu nového národného moderátora Hnutia Svetlo-Život, aby svoju úlohu vykonával podľa Božej vôle a bol zjednocovateľom celého spoločenstva.

Ježiš, ktorý sa pre nás krvou potil

Zamysleniami nad Tvojím utrpením, Pane, sa znova utvrdzujeme v presvedčení, že Tvoj kríž bol nesený z lásky. Ty si sa stal Prostredníkom zmierenia, z ktorého pramení prúd Božej milosti.

Situácia, keď si sa potil krvou v Getsemanskej záhrade, je obrazom, ktorý je dôverne známy aj otcovi Františkovi Blachnickému. Ved' aj on bol viackrát konfrontovaný s utrpením zo strany vtedajšej moci a utrpenie prijal ako súčasť Božej vôle. Jeho zápal pre Božie veci neustal, ba naopak ešte sa znásobil. Žiadna prekážka ho nezastavila v snahe bojovať za človeka a jeho dôstojnosť. Prežíval často vlastnú krížovú cestu, no so zrakom upreným na Ježiša. Potil sa od toľkej námahy v mene lásky a úcty k Bohu i človeku a vytrval. Svetlom na jeho neľahkej ceste bolo zaiste Ježišovo utrpenie, s ktorým sa denne spájal, aby priviedol človeka k opätovnému oslobodzujúcemu poznaniu, že je Bohom milovaný a jedinečný.

Prosíme Ťa, Matka Božia, vypros nám u Tvojho Syna milosť všímavosti voči potrebám našich bratov a sestier, aby sme sa nebáli priniesť aj množstvo kvapiek potu, keď ide o človeka a jeho spásu.

Ježiš, ktorý bol pre nás bičovaný

Bičovanie je vrcholne neľudské a z človeka strháva aj posledné zvyšky dôstojnosti. Zjav takého človeka je znetvorený. Pane, Ty si všetko znášal a vstúpil si do rozhodujúceho zápasu o človeka, aby ten nanovo prijal slobodu Božieho dieťaťa. Božie milosrdenstvo sa tu ukázalo ako prejav Božej starostlivosti o svet a jeho smerovanie. Tí, čo bičovali, to robili na príkaz nadriadených. Ľud sa díval. Niekde vyhĺkla aj slza súcitu.

Čomu nás učí táto scéna s bičom v rukách tých, ktorí ťa viedli na Golgotu? Nebyť ľahostajným voči tomu, čo sa deje vo svete, v národoch, farnostiach či rodinách. Vnímať vieru vo všetkých jej súvislostiach a prežívať ju tak úprimne ako otec Blachnický. Veriť totiž neznamená len niečo prijať ako teóriu a nič s ňou ďalej nerobiť. Veriť znamená spoznávať Božiu vôľu a uvádzať ju do praxe. Viera je živé stretnutie s Bohom, po ktorom už nič nie je tak ako predtým. Možno prídu chvíle podobné Ježišovmu bičovaniu, avšak v iných podobách. Možno bude potrebné, aby sme boli v tej chvíli pevne rozhodnutí prijať aj ťažkosti, ktoré nás oberú o náš životný komfort. Vtedy si spomeňme na Ježiša a scénu s bičovaním. Vtedy si spomeňme na dôslednú vieru otca Blachnického, ktorú sa nebál konfrontovať s týmto svetom a ešte viac ju zocel'ovať prekážkami.

Mária, Matka naša, pros za nás u svojho Syna, aby sme pri rôznych konfrontáciách so svetom a jeho často pokrivenými názormi dokázali nastaviť seba a nechať sa „bičovať“, vediac, že naše utrpenie nebude nezmyselné. Nechať sa „bičovať“ – znamená prijať príkorie a obetovať ho za človeka, ktorý sa utápa v hriešnosti.

Ježiš, ktorý bol pre nás trnám korunovaný

Trnám korunovanie – chvíľa falošného prejavu uznania a slávy, chvíľa posmechu a pohrdania. Ale aj chvíľa s náznakom skutočného kráľovstva spravodlivosti a lásky. Koľkokrát sme azda zažili niečo aspoň trochu podobné. Boli sme vystavení momentom, keď nám niekto preukazoval uznanie len tak naoko a viac mu išlo o to, aby nás zosmiešnil a ponížil pred ostatnými. Možno prišli takéto chvíle v rodine či v práci.

Boží služobník otec Blachnický hovorí: „Božie kráľovstvo – to má byť vedúca myšlienka môjho života. Môj vnútorný život je budovaním Božieho kráľovstva v mojej duši. Božie kráľovstvo je ohrozené hriechom a vášňami. Ťažký hriech je smrťou Božieho kráľovstva v mojej duši. Ľahký hriech, pýcha, vášeň, sebaláska – to sú prekážky triumfu Božieho kráľovstva v mojej duši.“ Jednoznačné slová, celoživotná úloha na ceste za večným životom!

Pane, prosíme ťa o milosť spoznávania všetkého, čo zadúša v nás hodnoty Tvojho kráľovstva, ako sú láska, pochopenie, zmierenie, miernosť. Tvoje trnám korunovanie nech nám zakaždým pripomína, že triumf Tvojej lásky je silnejší než všetka zloba a nenávisť. Mária, Bolestná Matka, zverujeme Tvojmu príhovoru seba i naše rodiny, zvlášť tých, ktorým ťažké hriechy bránia žiť v posväcujúcej milosti už dlhé obdobie.

Ježiš, ktorý pre nás niesol kríž

Ježiš sa nepriečil vôli svojho Otca a s tiažou kríža vykročil na cestu plnú strasti a nesmiernych bolestí. Mária mu bola na blízku a sprevádzala jeho čoraz ťažkopádnejšie kroky na Golgotu. Prišli padnutia, keď kríž zatlačil doráňané telo do prachu zeme. No dôvera voči Božím spásnym zámerom a láska boli silnejšie.

Prítomnosť dôvery voči Bohu je silná ako u Panny Márie, tak aj u otca Blachnického. Práve otec Blachnický sa stal služobníkom Nepoškvrnenej, nasledoval jej príklad dôvery v Božie zámery a posilňoval v sebe túžbu po obrátení hriešnikov. Konal a zmyšľal podobne ako Tá, ktorej oddaným ctiteľom bol po celý život. Angažoval sa za to, aby každý človek mohol zažiť vnútorné obrátenie a skutočnú zmenu svojho zmyšľania i konania. Výzva k obráteniu hriešnikov, ktorú tlmočila Panna Mária vo Fatime, si našla pevné miesto v jeho životnom putovaní. Modlitba za obrátenie hriešnikov a konkrétne počiny za obnovu človeka i cirkvi patrili k jeho dôležitým duchovným činnostiam. Od Panny Márie sa učil každodenne tomu, aby jeho srdce bolo otvorené a láskyplné, aby sa v ňom našlo dostatok miesta pre akokoľvek duchovne vyprahnutých, biednych, trpiacich a núdznych. No jeho životom sa tiahla neustála prosba o dar dôvery, najmä vo chvíľach duchovných bojov. Takto raz napísal: „Dôvera je najkrajšia a najobdivuhodnejšia milosť. Keď sa pozerám dozadu, vidím, ako zázračne ma celý čas podopierala a viedla Ježišova ruka. Ježiš ma očisťoval.“ Teda možno povedať, že dôvera bola motorom, ktorý pomáhal Blachnickému zvládať náročné momenty.

Zvlášť chceme v tejto chvíli odprosovať Pána za hriechy pýchy, za ktoré taktiež niesol kríž. Otec Blachnický hovorí o pýche: „Je to usadenie sa satana v samom centre mojej osobnosti.“ Teda možno ju považovať naozaj za jeden z najväznejších hriechov, ktorý sa tak ľahko šíri ľudskou spoločnosťou. Máriin život je však preniknutý vierou, pokorou a oddanosťou, ktoré sú opakom pýchy a povýšenosti. Otec Blachnický sa vydal na cestu nasledovania týchto Máriiných čností a pozýva aj nás stať sa jej služobníkmi.

Otec Blachnický a Mária, Matka Bolestná, stojte pri nás v rozhodujúcich chvíľach nášho života, keď stojíme pred výzvou zapájať sa do prepotrebného zápasu o ľudskú dôstojnosť a slobodu ľudí okolo nás. A ak sme sami spútaní nejakým jarmom hriechu, ktorý nám bráni duchovne napredovať, tak nech ste nám na pomoci pri hľadaní cesty k Bohu.

Ježiš, ktorý bol pre nás ukrižovaný

Ježišovo utrpenie sa zavŕšilo na Golgote. Kríž bol vyzdvihnutý a stal sa miestom najvýstižnejšieho a najdôležitejšieho dôkazu Božej lásky voči človeku. Ježišovo ukrižovanie, označované ľudskými zmyslami ako otrasné a ponižujúce, prinieslo ovocie spásy. Láska potvrdila, že jej najvýstižnejšie vyjadrenie sa nachádza v obete.

Otec Blachnický takto uvažoval o láske: „Láska je nezištná túžba po dobre druhého. Skutočná láska nezávisí od jej opätovania: skláňa sa k úbohosti druhého, aby ju povzniesla. Trpí pri pohľade na zlo v duši blížneho, teší sa z jeho dobra ako zo svojho vlastného.“

Otec Blachnický svojím životom opätovoval Božiu lásku a rovnako ako Ježiš sa obetavo skláňal k úbohosti druhých ľudí. Lahostajnosť voči druhým nemala miesto v jeho srdci. Vždy mu išlo o morálnu revíziu ľudského srdca, aby takéto srdce znova ožilo pod vplyvom stretnutia sa so živým Bohom. Obetoval tomuto poslaniu aj ťažkosti a prekážky. Od Nepoškvrnenej sa učil službe, pokore a starostlivej láske.

Pane, nech sú nám Panna Mária i otec Blachnický každodennými vzormi ako milovať, nezištne slúžiť a skláňať sa ku každej duchovnej biede našich bratov a sestier.

Záver

Znova a znova ďakujeme Bohu za našu drahú Matku, ktorá nám pomáha svojím mocným príhovorom a tiež vzdajme vďaky za otca Blachnického.

Ďakujeme ti, Pane, za Božieho služobníka otca Františka, ktorého životná cesta nebola vôbec bezproblémová. A predsa sa po všetkých príkoriach zrodilo z Tvojej vôle úžasné a myšlienkovito bohaté dielo oslobodenia človeka, dielo záchrany a znovuoobjavenia ľudskej dôstojnosti. Otec Blachnický je služobníkom Nepoškvrnenej, patrónky Kruciaty oslobodenia človeka. Spolu s ňou, stojacou pri Ježišovom kríži, sa zapojil aktívne a dobrovoľne do zápasu o duchovné dobro hriechmi zotročeného človeka.

Ďakujeme aj Tebe, naša drahá a starostlivá Matka. Tebe nie je nikto z nás lahostajný a tvoj príhovor u Ježiša nekončí, ba naopak prechádza dejinami ľudstva ako mocná niť starostlivej a slúžiacej lásky. Pre Teba má každý z nás svoju nevyčísľiteľnú hodnotu, si pre nás vzorom neustáleho zápasu o pravé duchovné hodnoty v tomto svete.

Nech táto modlitba posvätného ruženca, obetovaná aj za slovenský národ a jeho duchovnú obnovu, sa vznesie k Tebe, Pane, a bude v príhodnom čase vypočutá.